

sterne straks: Hvem holdt Kommissionens Arbejde tilbage i 9 Maaneder til Trods for den ene Opfordring efter den anden? I Stedet for at ligge og drive i 9 Maanedere kunde vi have bestilt noget, saa havde hele Sagen været fremmet 9 Maanedere tidligere. Og jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister: Hvem er det, der hver eneste Gang, der er Tale om Besættelser, altid har sagt: Jeg har ikke Mænd til det. Hvor skal man faa Mænd fra o. s. v.? Det er dog virkelig med nogen Ret, at jeg forudsætter, at man ikke lige straks kan besætte disse Poster, og at vi derfor meget godt kan bevilge dem efterhaanden. Men hvad der yderligere forbavser mig, er, at den højtærede Minister ikke har Spor af Blik for den uhyre Fordel, han har vundet med Hensyn til Gennemførelsen af disse Lovforslag ved, at vi alle sammen er gaaet med til at anerkende Rigtigheden baade af Udvidelsen og af Udviklingen af Ministeriet, og at den højtærede Minister ikke indser, at vi aldrig nogen Sinde var naaet dertil, hvis man ikke var gaaet med f. Eks. paa et Punkt som dette.

Hans Nielsen: Det forekommer mig ikke, at den højtærede Udenrigsministers Tale i Dag har bidraget ret meget til Muligheden af, at vi skulde kunne opnaa Enighed, men det kommer maaske senere. Jeg maa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at han misforstaar Venstres Forslag vedrørende „Ben-Spørgsmaalet“, thi dette Forslag tilsigter ikke en Ordning gældende for alle Ministerier. Jeg vil gerne have Lov til at oplæse Venstres Forslag, for at der ikke skal være nogen Tvivl i saa Henseende. Der staar: „De udenrigsministerielle Tjenestemænds Adgang til Beskæftigelse udenfor Statstjenesten skal saa snart gør ligt ordnes gennem en almindelig Revision af Lovens § 44.“ Her tales altsaa udelukkende om de udenrigsministerielle Tjenestemænd, og Ministeren gaar altsaa ud fra noget forkert, hvis han mener, det gælder alle Tjenestemænd.

Udenrigsministeren (Scavenius): Det ærede Medlem Hr. Fraenkel maa have misforstaaet min Udtalelse. Jeg udtrykte ikke nogen Forbavselse over hans Optræden, jeg udtalte kun, at jeg var bedrøvet (Fraenkel: Jeg noterede mig det) Jeg sagde bedrøvet, det vil det ærede Medlem ogsaa bagefter kunne se af det stenografiske Referat, og det har jeg vel Lov til. Dernæst maa jeg hævde overfor det

ærede Medlem, at jeg aldrig i Udvalget har sagt, at jeg ikke havde Mændene, aldrig nogen Sinde. Jeg har sagt, at jeg ikke vilde besætte for at besætte, men først, naar jeg havde Mændene, og selvfølgelig kan jeg have udtalt, at det maaske var vanskeligt at finde dem, det er en Sag for sig, men der er gaaet lang Tid, siden jeg sagde det, og om jeg har Mændene nu eller ikke, det ved det ærede Medlem ikke.

Jeg finder ikke, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde Ret, naar han sagde, at Venstre ikke foreslaar en Ordning for alle Tjenestemænd, idet der netop staar, at man ønsker en almindelig Revision, og Meningen med dette Udtryk er, at man vil revidere Lovens § 44 for alle Tjenestemænd. Det skal udtrykkes ved Ordet „almindelig“.

Ordføreren (Moltesen): Jeg gør opmærksom paa, at Venstres Ændringsforslag Nr. 23 til II. om Bierhvervene er et Ændringsforslag til Tjenestemandsløven. Det er ikke et selvstændigt Forslag, og saa maa man altsaa affatte det saaledes, som vi har affattet det, og kan ikke affatte det anderledes. Hvis det var en selvstændig organisatorisk Lov, var det noget andet. Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ved jo — jeg kommer for Resten senere tilbage til det i Aften —, at det er ikke en organisatorisk Lov, men en Revision af selve Tjenestemandsløven, og derfor kan vi ikke udtrykke dette Standpunkt, det generelle Standpunkt, Venstre har taget, anderledes, end vi har gjort. Der er vel heller ingen af dette Tings Medlemmer, der er i Tvivl om, hvad der skal fortaas derved.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her udsætte Mødet. Forhandlingerne genoptages i Aften Kl. 7^{1/2}, og det er Hensigten i dette Aftenmøde saa vidt muligt at tilendebringe denne anden Behandling og den dermed i Forbindelse staaende Afstemning.

Mødet udsat Kl. 4⁵⁰.